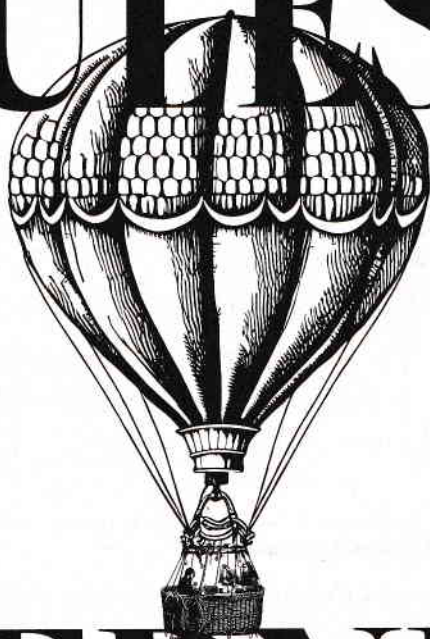

IBDRIS

We know
books

JULES

VERNE

Ocolul Pământului în optzeci de zile

Traducere de Ana Maria Scarlat

București, 2024

CUPRINS

1. În care Phileas Fogg și Passepartout se acceptă reciproc, unul ca stăpân, celălalt ca servitor 11
2. În care Passepartout este convins că și-a descoperit idealul, în sfârșit 17
3. În care are loc o conversație care s-ar putea să-l coste scump pe Phileas Fogg 21
4. În care Phileas Fogg îl uimește pe servitorul său, Passepartout 29
5. În care noi fonduri, necunoscute oamenilor bogați, apar la 'Change 33
6. În care detectivul Fix dă dovadă de o nerăbdare înăscută 37
7. În care se demonstrează și mai mult inutilitatea pașapoartelor ca ajutor pentru detectivi 42
8. În care Passepartout vorbește, poate, mai mult decât trebuie 46
9. În care Marea Roșie și Oceanul Indian se dovedesc favorabile planurilor lui Phileas Fogg 51
10. În care Passepartout este fericit că a scăpat doar cu pierderea pantofilor săi 57
11. În care Phileas Fogg obține un mijloc de transport curios la un preț fabulos 63
12. În care Phileas Fogg și partenerii săi de drum se aventurează prin pădurile indiene și ceea ce urmează 73

13. În care Passepartout primește o nouă dovadă
că norocul este de partea celui curajos 81
14. În care Phileas Fogg parcurge minunata
vale a fluviului Gange fără să se gândească
să o admire 89
15. În care geanta cu bancnote mai pierde
câteva mii de lire 96
16. În care Fix nu înțelege absolut
deloc ce i se spune 104
17. În care se arată ce s-a petrecut în timpul
călătoriei de la Singapore la Hong Kong 110
18. În care Phileas Fogg, Passepartout și Fix
își vede fiecare de treaba lui 117
19. În care Passepartout devine foarte interesat
de stăpânul său și ce rezultă din asta 123
20. În care Fix ajunge față în față cu Phileas Fogg 131
21. În care căpitanul navei Tankadere riscă să
piardă o recompensă de două sute de lire 139
22. În care Passepartout descoperă că este
convenabil să ai niște bani în buzunar
chiar și atunci când te afli la antipozii 148
23. În care nasul lui Passepartout devine
scandalos de lung 156
24. În timpul căruia domnul Fogg și grupul său
traversează Oceanul Pacific 164
25. În care se întrezărește o frântură
din San Francisco 171
26. În care Phileas Fogg și însoțitorii săi
călătoresc pe Calea Ferată a Pacificului 179

27. În care Passepartout trece, cu o viteză de douăzeci de mile pe oră, printr-un curs despre istoria mormonilor 185
28. În care Passepartout nu reușește să facă pe nimeni să gândească rațional 192
29. În care sunt povestite anumite incidente ce se pot întâmpla doar pe căile ferate americane 202
30. În care Phileas Fogg își face, pur și simplu, datoria 211
31. În care detectivul Fix susține considerabil atingerea intereselor lui Phileas Fogg 219
32. În care Phileas Fogg se implică într-o luptă directă cu ghinionul 226
33. În care Phileas Fogg se arată la înălțimea împrejurărilor 231
34. În care Phileas Fogg ajunge, în cele din urmă, la Londra 240
35. În care Phileas Fogg nu trebuie să-i spună de două ori lui Passepartout ce are de făcut 244
36. În care numele lui Phileas Fogg este încă o dată la mare preț la 'Change 250
37. În care se arată că Phileas Fogg nu câștigă nimic altceva din turul său în jurul lumii decât fericire 255

1

În care Phileas Fogg și Passepartout se acceptă reciproc, unul ca stăpân, celălalt ca servitor

In 1872, domnul Phileas Fogg locuia la numărul 7 pe Saville Row, Burlington Gardens, în casa în care Sheridan murise în 1814. Domnul Fogg era unul dintre cei mai remarcabili membri ai Reform Club, cu toate că întotdeauna părea că evită să atragă atenția; un personaj enigmatic, despre care se știa foarte puține lucruri, exceptând faptul că era cunoscut drept un bărbat cizelat. Oamenii spuneau că semăna cu Byron – sau cel puțin că mintea lui era byroniană; dar era un Byron bărbos, liniștit, care ar fi putut trăi o mie de ani fără să îmbătrânească.

Cu siguranță era englez, însă mai puțin probabil era faptul ca Phileas Fogg să fie londonez. Nu era niciodată văzut la 'Change, nici la bancă și nici în camerele de numărare ale orașului; nicio navă care ancora în docurile Londrei nu îi aparținea; nu avea o

slujbă publică; nu fusese introdus în niciuna dintre cele patru asociații avocațești, nici la Temple, nici la Lincoln's Inn și nici la Gray's Inn; vocea lui nu răsunase niciodată la Curtea de Justiție, sau la Trezoreria Națională, sau la Tribunalul Reginei, sau la Instanțele Ecleziastice. Cu siguranță nu era producător, nici comerciant și nici fermier. Numele lui nu era cunoscut în societățile științifice și academice și niciodată nu luase parte la dezbaterile înțelepte ale Instituției Regale sau ale Instituției din Londra, ale Asociației Artizanilor sau ale Instituției Artelor și Științelor. De fapt, nu făcea parte din niciuna dintre multele societăți care mișunau prin capitala engleză, pornind cu Armonica și terminând cu Entomologii, ce fusese fondată doar cu scopul de a elimina insectele dăunătoare.

Phileas Fogg era membru al Reform Club și asta era tot.

Felul în care obținuse accesul la acest club exclusivist era foarte simplu.

Fusese recomandat de Barings, la care avea un credit deschis. Ceurile sale erau plătite constant din contul său curent, care întotdeauna era plin.

Era Phileas Fogg bogat? Fără îndoială. Dar cei care îl cunoșteau foarte bine nu puteau să-și imagineze cum își făcuse el averea, iar domnul Fogg era ultima persoană de la care puteai afla această informație. Nu era extravagant, dar, în mod contrar, nici avar, pentru că, de fiecare dată când era nevoie de bani pentru un scop nobil, util sau binevoitor, el îi oferea în mod tăcut și, uneori, anonim. Pe scurt, era cel mai puțin comunicativ bărbat. Vorbea foarte puțin și părea și mai misterios datorită comportamentului său taciturn. Obiceiurile sale zilnice erau ușor de observat, dar, indiferent ce făcea, era exact același lucru pe care îl făcuse mereu înainte, astfel încât mințile celor curioși erau intrigate, pe bună dreptate.

Călătorise? Cel mai probabil, deoarece nimeni nu părea să cunoască lumea mai bine. Nu exista niciun loc chiar deosebit de izolat pe care el să nu îl cunoască foarte bine. Deseori corecta, folosind câteva cuvinte clare, miile de conjuncturi pe care membrii clubului său le promovau despre călători pierduți și nemaiauziți, evidențiind adevăratele probabilități, și, deseori, evenimentele îi justificau predicțiile de parcă avea un al șaselea simț. Probabil călătorise pretutindeni, cel puțin cu spiritul său.

Un fapt era sigur, și anume că Phileas Fogg nu lipsise din Londra mulți ani. Cei care aveau onoarea de a-l cunoaște mai bine decât ceilalți declarau că nimeni nu ar fi putut să pretindă că l-a văzut în altă parte. Singurele sale distracții erau cititul ziarelor și jocul de whist. Deseori câștiga la acest joc, care, fiind unul tăcut, se armoniza cu natura sa, dar câștigurile sale niciodată nu îi intrau în buzunar, pentru că erau rezervate ca fonduri pentru operele sale de caritate. Domnul Fogg juca, dar nu pentru a câștiga, ci pentru simpla plăcere a jocului. În ochii lui, jocul era un concurs, o luptă cu dificultățile, însă o luptă imobilă, neobosită, foarte plăcută pentru el.

Despre Phileas Fogg nu se știa dacă avea soție sau copii, lucru ce li se putea întâmpla celor mai onești oameni; dar nici dacă avea rude sau prieteni apropiați, ceea ce era cu siguranță ceva mai neobișnuit. Trăia singur în casa sa din Saville Row, în care nu intra nimeni. Un singur servitor era suficient ca să-l servească. Lua micul-dejun și cina la club, cu strictete, la ore fixe, în aceeași încăpere, la aceeași masă. Nu mânca niciodată cu alți membri și cu atât mai puțin nu aducea pe nimeni cu el, apoi pleca acasă la miezul nopții, doar ca să se retragă în patul său. Nu folosisese niciodată camerele confortabile pe care Reform Club le oferă pentru membrii săi favorizați. Își petrecea zece ore din cele douăzeci și patru în Saville Row, fie dormind, fie ocupându-se de

igiena sa. Când hotăra să facă o plimbare, o făcea în pași măsurați prin holul de la intrare cu pardoseala sa de mozaic sau în galeria circulară ce avea o cupolă susținută de douăzeci de coloane ionice din porfir de culoare roșie și care era iluminată de ferestre vopsite în albastru. Când lua micul-dejun sau cina, toate resursele clubului – bucătăriile și cămărilor, cantinele și lăptăriile – ajutau la îngrămădirea mesei sale cu cele mai suculente preparate, era servit de cei mai sobri ospătari, îmbrăcați la costum, cu pantofi din piele moale, care ofereau bunătățile în veselă specială din porțelan și pe cele mai bune pânzeturi. Carafele clubului, a căror matriță fusese pierdută, conțineau lichiorul, vinul de porto și vinul roșu cu scorțișoară pe care le prefera, iar băuturile lui erau răcite cu gheață, adusă cu mare efort din lacurile americane.

Dacă să trăiești în acest fel înseamnă să fii excentric, trebuie să mărturisim că există ceva bun în excentricitate.

Casa din Saville Row, cu toate că nu era somptuoasă, era extrem de confortabilă. Obiceiurile singurului său locatar erau de asemenea natură încât să solicite foarte puține lucruri din partea servitorului, dar Phileas Fogg îi cerea să fie aproape supraomenește de prompt și regulamentar. În această zi de 2 octombrie îl concediase pe James Forster pentru că tânărul ghinionist îi adusese apă pentru ras la 28°C în loc de 29°C, iar acum îl aștepta pe succesorul său, care trebuia să ajungă între 11.00 și 11.30.

Phileas Fogg stătea drept în fotoliul său, își ținea picioarele apropiate ca un grenadier la paradă, mâinile i se odihneau pe genunchi, iar capul îl ținea ridicat. Privea cu atenție un ceas complicat care indica orele, minutele, secundele, zilele, lunile și anii. Exact la 11.30, domnul Fogg, potrivit obiceiului său zilnic, urma să iasă din Saville Row și să se îndrepte spre Reform Club.

În acel moment se auzi o bătaie în ușa încăperii confortabile în care era așezat Phileas Fogg, iar James Forster, servitorul concediat, își făcu apariția.

— Noul servitor, spuse el.

Un tânăr de treizeci de ani înaintă și făcu o plecăciune.

— Ești francez, bănuiesc, întrebă Phileas Fogg, iar numele tău e John?

— Jean, dacă nu vă supărați, răspunsu-nou-venitul, Jean Passepartout, un nume care s-a agățat de mine pentru că am abilitatea naturală de a trece de la un lucru la altul. Consider că sunt sincer, domnule, dar, ca să spun lucrurilor pe nume, am avut câteva meserii. Am fost cântăreț ambulant, călăreț la circ, unde obișnuiam să sar ca Leotard și să dansez pe sfoară ca Blondin. Apoi am fost profesor de gimnastică ca să-mi folosesc talentele mai bine, iar apoi am fost pompier la Paris și am asistat la multe incendii. Dar am plecat din Franța acum cinci ani și, dorindu-mi să gust viața liniștită de familie, m-am angajat ca valet aici, în Anglia. Aflându-mă fără loc de muncă și auzind că monsieur Phileas Fogg este cel mai exact și așezat gentleman din Regatul Unit, am venit la dânsul în speranța de a trăi cu dumnealui o viață liniștită și să uit chiar și numele Passepartout.

— Passepartout îmi convine, răspunsu domnului Fogg. Mi-ai fost bine recomandat, am auzit lucruri bune despre tine. Îmi cunoști condițiile?

— Da, monsieur.

— Bun! Cât e ceasul?

— Unsprezece și douăzeci și două de minute, răspunsu Passepartout după ce scoase un ceas enorm de argint din buzunarul său.

— E în urmă, spuse domnul Fogg.

— Mă scuzați, monsieur, dar este imposibil...

— E în urmă cu patru minute. Nu contează, e suficient să știi că e greșit. Din acest moment, miercuri, 2 octombrie, ora 11.29, te afli în serviciul meu.

Phileas Fogg se ridică, își luă pălăria în mâna stângă, și-o puse pe cap din reflex și plecă fără să mai scoată un cuvânt.

Passepartout auzi ușa de la intrare închizându-se o dată; acesta era noul lui stăpân care ieșea din casă. O auzi închizându-se încă o dată; acesta era predecesorul său, James Forster, care pleca, la rândul său. Passepartout rămase singur în casa de pe Saville Row.